

שו"ת קול מבשר חלק ב סימן ח

קבלת גרים בזמננו שרובם אינם מתכוונים לשם שמים.

ב"ה. בני - ברק, עש"ק ט' שבט תשי"ז. לכבוד הגאונים הגדולים המפורסמים פארי ישורון, הרבנים הראשיים לישראל שליט"א בעה"ק ירושלים ת"ו. קבלתי את העתק השאלה מטעם רבנות העדה הספרדית בבואינוס איירס בענין נשואי תערובת וגירות, שנשלח לי בפקודת כהד"ג. והנה בענין שאלה כזו הארכתי הרבה זה כבר בתשובה אחת ורציתי להעתיקה עכשיו בשביל כהד"ג אבל כפי הנראה נאבדה ממני וחפשתי אחרי' ולא מצאתי, ומחמת רפיון בריאותי כעת קשה עלי לחדש הדברים שנית ומגמר בעתיקא קשה מחדתא, ובפרט קשה לי הכתיבה באריכות, אבל קיצור הדבר הנוגע לדינא הוא כי בזמננו נשתנה המצב בעוה"ר שנתמעטו באופן מבהיל שומרי מצוה במחנה ישראל וממילא גם הגרים שמתכוונים לשם שמים הם מיעוטא דמיעוטא קרוב לאפס ואין לפסוק בזה הוראה כללית, רק לסמוך על דברי התוס' יבמות כ"ד ע"ב בההוא גר דבא לפני הלל ע"מ שיהי' כ"ג שגיירו משום דבטוח ה' דסופו לשם שמים והב"י והש"ך סוס"י רס"ת /רס"ח/ ביו"ד פסקו כן להלכה וסיימו דלפ"ז הכל תלוי לפי ראות עיני בית דין, ובכל מקרה של גירות צריכים הבי"ד לדון בכל פרט כשהוא לעצמו ולהבחין ולשום עינם ולבם (אחרי שיבטיח המתגייר להבי"ד שיקיים חוקי היהדות וביחוד שמירת שבת ונדה ומאכלות אסורות) אם לפי דעתם קרוב לודאי שיקיים המתגייר את הבטחתו, והבי"ד יהיו משוכנעים באומדן דעתם ע"ז כמו הלל הזקן הנ"ל ור"ח במנחות דף מ"ד.

והנלע"ד כתבתי, וה' יצילנו משגיאות, וברחמי ירים קרן התורה הקדושה שתחזור עטרה ליושנה כימי קדם.

הנני דו"ש כהד"ג באהבה והוקרה רבה כרום ערכם, המצפה לישועה. משלם ראטה